

Dubuc, Sask. — det "lilla Skandinavien."

Några strödda anteckningar om våra norska bröder uti detta samhälle, vilket hyser troligen den enda skandinaviska veteranen uti Canada ifrån frihetskriget.

FÖR S. C. T. AV A. J. CARLSON.

Ungefär 250 mil väst från Winnipeg utefter Brandon—Saskatoon banan, ligger det lilla byn Dubuc, tillhörande Grayson municipality no. 184, som omfattar 324 sektioner av det allra rikaste land som själva Dubucdistriktet hör 100 sektioner eller 64.000 acres, av vilken gärna finnes att tillgå i Canada. Till

Stannar du utanför postkontoret mellan ett och två på eftermiddagen, skall du snart bli varse en gammal, silverhårig man, som med långa, säkra steg närmar sig postkontoret. Sitt dig i språk med honom. Till en början skall han inte säga något, men ett par små, kloka ögon skall oavslutligt vara fästade på dig och innan

Övre bilden: Mr. och Mrs. M. Norman; samt nedre bilden G. Smulans hus.

areal omkring 30.000 är odlad. Bebyggelsen uppgår till inemot 4.000, varav 500 äro norskar och svenskar. I Dubuc finnes 3 elevatorer med en sammanlagd kapacitet av 30.000 bushels, 3 grocery stores, 3 järnvaruslagare, 3 garages, ett tre våningar hotell, lumber yard, drug store, bank, restaurant, confectionary store, fiskafästelse, tvänne smedjor, åkerirakstuga och sadelmakare m. m.

I själva byn finnes ej så många skandinaver och de övriga äro norskar. Den första vi träffa då vi lämna stationen är Fred Skagen, som har järnvaruslagare mitt emot stationen. Mr. Skagen skrev om utförelse i somras, så vi skall inte förtärra honom något om honom. Vi vilja blott säga, att Mr. Skagen nu på gamla dagar har företagit en resa till Norge och att en av hans söner, Albert Rosler, nu hjälper honom med hans affär. Albert är en aggressiv farmare och om någon får farming till betala sig så är det han. En annan av Skagens söner är Crist Rosler, en jovialisk kurre, som slagit sig på mjölkverket och driver därmed. Båda äro gifta. Bredvid Christs hem står Edwards Ringe smedja, där denne gärna smider medan järnet är varmt (vär, sommar och höst). På väntarna brukar alltid Ringe vara ute och bese sig. Ring är född någonstans i Norge 1877 och kom till U. S. A. 1901 och till Canada 1903. Han slog sig ner i Dubuc 1917, där han snart började egen affär. Han har läst smedens ämbete i Kristiania och i trolig av sina medla 250 pund, är han en mycket god och omtänksam smed. Han har ett mycket stort utskäringsverk och är skärdes förtjust i målningar och musik. Han är medlem av Fri-murareorden.

Strax nedanför Ring bor Ivar Bell, som i Dubuc är inneha lundar af fär i Dubuc vid sidan av sin farm. För närmare är sedan såvare han sin lundar affär till det nuvarande kompaniet samt byrde sig en mycket vacker bungalow, där han nu bor med sin familj. Mr. Bell har en stor farm alldeles intill staden. Han är en rik och ansead person i samhället.

du vet ordet av finner du dig framför erfarenheten och livet självt. Den mannen är M. Norman, veteran från frihetskriget, kanske den enda skandinaviska veteranen i Canada från detta krig samt pionjärerna från 1840-talets nybyggare i nordstaterna. Mr. Norman är född i Norge 1842, kom till U. S. A. närmare bestämt till Kaskon, Wis. 1862. Flyttade senare till Minnesota där han 29 år arbetade sin farm. Efter att ha bosatt i Minneapolis i två år flyttade han till Dubuc, Sask. 1907, där hans söner kort förut slagit sig ner. Vid denna tid hade en del norskar anlänt till Dubuc från Staterna och en av dessa fick en dag se den nyinlände mannen stå och se sig omkring i gathörnet. Besjälad av åkta norsk broderskärlek går nybyggaren fram till Mr. Norman och skildrar i de alla ljusaste färger hemstadens land och nyss tagit råd om att Mr. Norman att genast gå till och se på land, ty ännu finns det några praktiga kvarter kvar o. s. v. Men Mr. Norman endast prillar med ögonen, ler och säger: "Nej tack, jag har farmat nok och när ni farmat lika länge så vet ni vad det vill säga." Mr. Norman hade då \$40.000 med sig som ett resultat av hans farming. För tio år sedan, då jag först blev bekant med Mr. Norman, visade han mig sina räkenkapet ända från sin första tid och märkliga vore de saker jag där såg. Där var upptaget vete, som såltes för mellan 20 och 40 cents pr bushel, mjölk, som såltes för en och en kvarts cent pr kvart o. s. v. Men det egenomligaste av allt var den noggranna fört med vilken räkenkaperna fört. Stilen var visserligen den ovana handens och uppsättningen lika, men allt var där och över det hela kunde man skönja den beräknande hjärnans arbete. Mr. Norman är nu 82 år gammal, men vid full vigör och han diskuterar dagens frågor på flytande norska eller engelska och alla ha stor respekt för hans åsikter. Blandar han sig i ett samtal blir man med eller mot sin vilja den lyssnande.

Mrs. Norman har under de senare åren varit invald, men under sin krafts dagar stod hon sin man bi i med- och moträde och har hon sin

del i mannens success. De ha 3 söner och 4 döttrar. Theodor flyttade 1916 till Arkansas, där han köpte land. Här experimenterade han med att söka efter olja och en vacker dag trodde han sig funnit sådan. Han hade en hård strid med att få promoters intresserade i hans företag, men lyckades till slut och det befanns vara ett bland de rikaste oljefälten. Detta var första upptäckten av olja i Arkansas och där driven nu väldiga affärer. I vilka Theodor är högt intresserad. Elmer driver farm i Montana och tills helt nyligen har Roy farmat i Dubuc. Döttrarna äro Mary, gift med poliskonstapeln i Dubuc Smith Hodgkins och som förestår föräldrahuset, Mrs. Minor i N. D., Mrs. Leonore Blotner, Long Beach, samt Miss Rose Norman i Minneapolis.

Mätte denne gamla veteran och pionjär ännu långa dagar blanda sina landsmän i Dubuc och mätte hälsans kraft sitt honom bi till hans sista dagar.

Med skäl har jag benämnt Dubuc såsom "lilla Skandinavien". Sedan du hälsat på landsmännen i byn vill du gärna träffa dem, som bo utomkring. Man skall tala om för dig att de bo utefter sex mil syd från byn och de väljer därför vägen som går syd, strax öster om byn. Denna väg är gränsen mellan Norge och Sverige i Dubuc, alldeles som klara därhemma. På östra sidan bo svenskarna och på den västra bo norskarna och på sidorna finner du en enastaka norsk eller svensk som firar sitt hus. Sedan du åkt i fem mil kommer du till en farm på västra sidan av vägen, som utmärker sig för ett stort och praktiskt hus, vackert anlagt på en kulle. Här bor Theodor Simle med familj och hans moder. De härstamma från Valdres och kommo från N. D. 1903. Vi fara över gården och taga vägen väst om mil och vi träffa på Mrs. Herbrand Simle och hennes söder och döttrar. Herbrand Simle, som avled förra året var farbror till Theodor. Nu skötes farmen av en av sönerna under moderns övervakning och allt går bra.

Sonen Julius driver egen farm syd-väst från hemmet och har här byggt sig ett litet drökhus, dit han förpassat Kate Talbot som sin äkta hustru. En annan son, Oliver, dog av ett vådskott i var. Även hans var gift och hustru var en av Norskås i Percival döttrar.

Ole Venas är en Hallingdal från N. D. och Dubuc sedan 1904. Han kom till Staterna i början av allitio-talet.

G. Smulan härstammar från Trondhjemstrakten, varifrån hans emigrerade 1893 till N. D. Till Dubuc kom han 1904 då han där tog upp honom, liksom Venas. Familjen Smulan äger ett nytt praktiskt hus, vilket vi äro i tillfälle att tårblida.

Ole Moore är en annan norsk, som äger ett stort och vackert hus på sin farm. Han kommer från Trondhjem. Kom till Dubuc 1904.

Arne Docken är också Hallingdal från N. D. och även han kom med den stora strömmen 1904. Han har stora söner, vilka driva på egen hand, nämligen Halvor och Albert.

Tellamarken, Norge, representeras av bröderna Tolletson, vilka kommo från Elvbo Lake, Minn. 1900.

Inom den norska kolonien finnes en kulturell förfärlighet, som nu bevisas av prästen i Atwater, A. G. Olson i Stockholm skötte ledningen från församlingens början. Den äger egen gravård, belägen strax norr ifrån Theodor Simle. Någon egentlig kyrka har det icke varit i socialt eller kyrkligt hänseende, beroende till största delen på att så många från till till an varit bosatta i själva byn och de andra ute på landet.

Norröna är väl representerad i alla norska hem och är mycket omtäkt. Såsom ett totaltryck kan sägas, att det land som såväl norskar som svenskar bebo i Dubuc, är det allra bästa med skog nog för husbehov och till skydd för vinden, lagom kuperat för att ge en omväxling. Grödan har aldrig slagit fel i detta distrikt, de ha varit bättre och sämre och i de flesta fall är den "bättre", d. v. s. över medelmåttan. Någon hälselov har man icke erfårit. För ett par år sedan gick en hälselov fram en fyra eller fem mil syd om det norska samlingscentret, men det var det närmaste man kommit i kontakt med hälselov. De fröst förkommer också sällan. Sex eller sju mil syd om samlingscentret ligger den vackra sjön Round Lake, där norskarna om sommaren tillbringa med svensk och annat folk. Fröja sig med fiske, rodd, kängspel och dans samt kaffe i det gröna. Yes, Dubuc är en happy place i en happy country och när mest norska förhållanden inträffa i prisläget skall Dubuc åter bli "God's own country".

Från parlamentet i Ottawa.

Revy av en medlem i parlamentets pressgallery.

Budgetdebatten i underhuset har hittills varit ganska tam, i trolig av förutsägelse om att vikarierande finansminister Robbs förslag på det kraftigaste skulle röna motstånd både av den officiella konservativa oppositionen samt av medlemmar av regeringens eget parti. Säkert är att in- et förkommit, som kan antyda förkomsten av en strid liknande den, som utspelades av de konservativa i fråga om reciprocityspäket 1911.

del i mannens success. De ha 3 söner och 4 döttrar. Theodor flyttade 1916 till Arkansas, där han köpte land. Här experimenterade han med att söka efter olja och en vacker dag trodde han sig funnit sådan. Han hade en hård strid med att få promoters intresserade i hans företag, men lyckades till slut och det befanns vara ett bland de rikaste oljefälten. Detta var första upptäckten av olja i Arkansas och där driven nu väldiga affärer. I vilka Theodor är högt intresserad. Elmer driver farm i Montana och tills helt nyligen har Roy farmat i Dubuc. Döttrarna äro Mary, gift med poliskonstapeln i Dubuc Smith Hodgkins och som förestår föräldrahuset, Mrs. Minor i N. D., Mrs. Leonore Blotner, Long Beach, samt Miss Rose Norman i Minneapolis.

Mätte denne gamla veteran och pionjär ännu långa dagar blanda sina landsmän i Dubuc och mätte hälsans kraft sitt honom bi till hans sista dagar.

Med skäl har jag benämnt Dubuc såsom "lilla Skandinavien". Sedan du hälsat på landsmännen i byn vill du gärna träffa dem, som bo utomkring. Man skall tala om för dig att de bo utefter sex mil syd från byn och de väljer därför vägen som går syd, strax öster om byn. Denna väg är gränsen mellan Norge och Sverige i Dubuc, alldeles som klara därhemma. På östra sidan bo svenskarna och på den västra bo norskarna och på sidorna finner du en enastaka norsk eller svensk som firar sitt hus. Sedan du åkt i fem mil kommer du till en farm på västra sidan av vägen, som utmärker sig för ett stort och praktiskt hus, vackert anlagt på en kulle. Här bor Theodor Simle med familj och hans moder. De härstamma från Valdres och kommo från N. D. 1903. Vi fara över gården och taga vägen väst om mil och vi träffa på Mrs. Herbrand Simle och hennes söder och döttrar. Herbrand Simle, som avled förra året var farbror till Theodor. Nu skötes farmen av en av sönerna under moderns övervakning och allt går bra.

Sonen Julius driver egen farm syd-väst från hemmet och har här byggt sig ett litet drökhus, dit han förpassat Kate Talbot som sin äkta hustru. En annan son, Oliver, dog av ett vådskott i var. Även hans var gift och hustru var en av Norskås i Percival döttrar.

Ole Venas är en Hallingdal från N. D. och Dubuc sedan 1904. Han kom till Staterna i början av allitio-talet.

G. Smulan härstammar från Trondhjemstrakten, varifrån hans emigrerade 1893 till N. D. Till Dubuc kom han 1904 då han där tog upp honom, liksom Venas. Familjen Smulan äger ett nytt praktiskt hus, vilket vi äro i tillfälle att tårblida.

Ole Moore är en annan norsk, som äger ett stort och vackert hus på sin farm. Han kommer från Trondhjem. Kom till Dubuc 1904.

Arne Docken är också Hallingdal från N. D. och även han kom med den stora strömmen 1904. Han har stora söner, vilka driva på egen hand, nämligen Halvor och Albert.

Tellamarken, Norge, representeras av bröderna Tolletson, vilka kommo från Elvbo Lake, Minn. 1900.

Inom den norska kolonien finnes en kulturell förfärlighet, som nu bevisas av prästen i Atwater, A. G. Olson i Stockholm skötte ledningen från församlingens början. Den äger egen gravård, belägen strax norr ifrån Theodor Simle. Någon egentlig kyrka har det icke varit i socialt eller kyrkligt hänseende, beroende till största delen på att så många från till till an varit bosatta i själva byn och de andra ute på landet.

Norröna är väl representerad i alla norska hem och är mycket omtäkt. Såsom ett totaltryck kan sägas, att det land som såväl norskar som svenskar bebo i Dubuc, är det allra bästa med skog nog för husbehov och till skydd för vinden, lagom kuperat för att ge en omväxling. Grödan har aldrig slagit fel i detta distrikt, de ha varit bättre och sämre och i de flesta fall är den "bättre", d. v. s. över medelmåttan. Någon hälselov har man icke erfårit. För ett par år sedan gick en hälselov fram en fyra eller fem mil syd om det norska samlingscentret, men det var det närmaste man kommit i kontakt med hälselov. De fröst förkommer också sällan. Sex eller sju mil syd om samlingscentret ligger den vackra sjön Round Lake, där norskarna om sommaren tillbringa med svensk och annat folk. Fröja sig med fiske, rodd, kängspel och dans samt kaffe i det gröna. Yes, Dubuc är en happy place i en happy country och när mest norska förhållanden inträffa i prisläget skall Dubuc åter bli "God's own country".

Med skäl har jag benämnt Dubuc såsom "lilla Skandinavien". Sedan du hälsat på landsmännen i byn vill du gärna träffa dem, som bo utomkring. Man skall tala om för dig att de bo utefter sex mil syd från byn och de väljer därför vägen som går syd, strax öster om byn. Denna väg är gränsen mellan Norge och Sverige i Dubuc, alldeles som klara därhemma. På östra sidan bo svenskarna och på den västra bo norskarna och på sidorna finner du en enastaka norsk eller svensk som firar sitt hus. Sedan du åkt i fem mil kommer du till en farm på västra sidan av vägen, som utmärker sig för ett stort och praktiskt hus, vackert anlagt på en kulle. Här bor Theodor Simle med familj och hans moder. De härstamma från Valdres och kommo från N. D. 1903. Vi fara över gården och taga vägen väst om mil och vi träffa på Mrs. Herbrand Simle och hennes söder och döttrar. Herbrand Simle, som avled förra året var farbror till Theodor. Nu skötes farmen av en av sönerna under moderns övervakning och allt går bra.

Sonen Julius driver egen farm syd-väst från hemmet och har här byggt sig ett litet drökhus, dit han förpassat Kate Talbot som sin äkta hustru. En annan son, Oliver, dog av ett vådskott i var. Även hans var gift och hustru var en av Norskås i Percival döttrar.

Ole Venas är en Hallingdal från N. D. och Dubuc sedan 1904. Han kom till Staterna i början av allitio-talet.

G. Smulan härstammar från Trondhjemstrakten, varifrån hans emigrerade 1893 till N. D. Till Dubuc kom han 1904 då han där tog upp honom, liksom Venas. Familjen Smulan äger ett nytt praktiskt hus, vilket vi äro i tillfälle att tårblida.

Ole Moore är en annan norsk, som äger ett stort och vackert hus på sin farm. Han kommer från Trondhjem. Kom till Dubuc 1904.

Arne Docken är också Hallingdal från N. D. och även han kom med den stora strömmen 1904. Han har stora söner, vilka driva på egen hand, nämligen Halvor och Albert.

Tellamarken, Norge, representeras av bröderna Tolletson, vilka kommo från Elvbo Lake, Minn. 1900.

Inom den norska kolonien finnes en kulturell förfärlighet, som nu bevisas av prästen i Atwater, A. G. Olson i Stockholm skötte ledningen från församlingens början. Den äger egen gravård, belägen strax norr ifrån Theodor Simle. Någon egentlig kyrka har det icke varit i socialt eller kyrkligt hänseende, beroende till största delen på att så många från till till an varit bosatta i själva byn och de andra ute på landet.

Norröna är väl representerad i alla norska hem och är mycket omtäkt. Såsom ett totaltryck kan sägas, att det land som såväl norskar som svenskar bebo i Dubuc, är det allra bästa med skog nog för husbehov och till skydd för vinden, lagom kuperat för att ge en omväxling. Grödan har aldrig slagit fel i detta distrikt, de ha varit bättre och sämre och i de flesta fall är den "bättre", d. v. s. över medelmåttan. Någon hälselov har man icke erfårit. För ett par år sedan gick en hälselov fram en fyra eller fem mil syd om det norska samlingscentret, men det var det närmaste man kommit i kontakt med hälselov. De fröst förkommer också sällan. Sex eller sju mil syd om samlingscentret ligger den vackra sjön Round Lake, där norskarna om sommaren tillbringa med svensk och annat folk. Fröja sig med fiske, rodd, kängspel och dans samt kaffe i det gröna. Yes, Dubuc är en happy place i en happy country och när mest norska förhållanden inträffa i prisläget skall Dubuc åter bli "God's own country".

Med skäl har jag benämnt Dubuc såsom "lilla Skandinavien". Sedan du hälsat på landsmännen i byn vill du gärna träffa dem, som bo utomkring. Man skall tala om för dig att de bo utefter sex mil syd från byn och de väljer därför vägen som går syd, strax öster om byn. Denna väg är gränsen mellan Norge och Sverige i Dubuc, alldeles som klara därhemma. På östra sidan bo svenskarna och på den västra bo norskarna och på sidorna finner du en enastaka norsk eller svensk som firar sitt hus. Sedan du åkt i fem mil kommer du till en farm på västra sidan av vägen, som utmärker sig för ett stort och praktiskt hus, vackert anlagt på en kulle. Här bor Theodor Simle med familj och hans moder. De härstamma från Valdres och kommo från N. D. 1903. Vi fara över gården och taga vägen väst om mil och vi träffa på Mrs. Herbrand Simle och hennes söder och döttrar. Herbrand Simle, som avled förra året var farbror till Theodor. Nu skötes farmen av en av sönerna under moderns övervakning och allt går bra.

Sonen Julius driver egen farm syd-väst från hemmet och har här byggt sig ett litet drökhus, dit han förpassat Kate Talbot som sin äkta hustru. En annan son, Oliver, dog av ett vådskott i var. Även hans var gift och hustru var en av Norskås i Percival döttrar.

Ole Venas är en Hallingdal från N. D. och Dubuc sedan 1904. Han kom till Staterna i början av allitio-talet.

G. Smulan härstammar från Trondhjemstrakten, varifrån hans emigrerade 1893 till N. D. Till Dubuc kom han 1904 då han där tog upp honom, liksom Venas. Familjen Smulan äger ett nytt praktiskt hus, vilket vi äro i tillfälle att tårblida.

Ole Moore är en annan norsk, som äger ett stort och vackert hus på sin farm. Han kommer från Trondhjem. Kom till Dubuc 1904.

Arne Docken är också Hallingdal från N. D. och även han kom med den stora strömmen 1904. Han har stora söner, vilka driva på egen hand, nämligen Halvor och Albert.

Tellamarken, Norge, representeras av bröderna Tolletson, vilka kommo från Elvbo Lake, Minn. 1900.

Inom den norska kolonien finnes en kulturell förfärlighet, som nu bevisas av prästen i Atwater, A. G. Olson i Stockholm skötte ledningen från församlingens början. Den äger egen gravård, belägen strax norr ifrån Theodor Simle. Någon egentlig kyrka har det icke varit i socialt eller kyrkligt hänseende, beroende till största delen på att så många från till till an varit bosatta i själva byn och de andra ute på landet.

Norröna är väl representerad i alla norska hem och är mycket omtäkt. Såsom ett totaltryck kan sägas, att det land som såväl norskar som svenskar bebo i Dubuc, är det allra bästa med skog nog för husbehov och till skydd för vinden, lagom kuperat för att ge en omväxling. Grödan har aldrig slagit fel i detta distrikt, de ha varit bättre och sämre och i de flesta fall är den "bättre", d. v. s. över medelmåttan. Någon hälselov har man icke erfårit. För ett par år sedan gick en hälselov fram en fyra eller fem mil syd om det norska samlingscentret, men det var det närmaste man kommit i kontakt med hälselov. De fröst förkommer också sällan. Sex eller sju mil syd om samlingscentret ligger den vackra sjön Round Lake, där norskarna om sommaren tillbringa med svensk och annat folk. Fröja sig med fiske, rodd, kängspel och dans samt kaffe i det gröna. Yes, Dubuc är en happy place i en happy country och när mest norska förhållanden inträffa i prisläget skall Dubuc åter bli "God's own country".

Med skäl har jag benämnt Dubuc såsom "lilla Skandinavien". Sedan du hälsat på landsmännen i byn vill du gärna träffa dem, som bo utomkring. Man skall tala om för dig att de bo utefter sex mil syd från byn och de väljer därför vägen som går syd, strax öster om byn. Denna väg är gränsen mellan Norge och Sverige i Dubuc, alldeles som klara därhemma. På östra sidan bo svenskarna och på den västra bo norskarna och på sidorna finner du en enastaka norsk eller svensk som firar sitt hus. Sedan du åkt i fem mil kommer du till en farm på västra sidan av vägen, som utmärker sig för ett stort och praktiskt hus, vackert anlagt på en kulle. Här bor Theodor Simle med familj och hans moder. De härstamma från Valdres och kommo från N. D. 1903. Vi fara över gården och taga vägen väst om mil och vi träffa på Mrs. Herbrand Simle och hennes söder och döttrar. Herbrand Simle, som avled förra året var farbror till Theodor. Nu skötes farmen av en av sönerna under moderns övervakning och allt går bra.

Sonen Julius driver egen farm syd-väst från hemmet och har här byggt sig ett litet drökhus, dit han förpassat Kate Talbot som sin äkta hustru. En annan son, Oliver, dog av ett vådskott i var. Även hans var gift och hustru var en av Norskås i Percival döttrar.

Ole Venas är en Hallingdal från N. D. och Dubuc sedan 1904. Han kom till Staterna i början av allitio-talet.

G. Smulan härstammar från Trondhjemstrakten, varifrån hans emigrerade 1893 till N. D. Till Dubuc kom han 1904 då han där tog upp honom, liksom Venas. Familjen Smulan äger ett nytt praktiskt hus, vilket vi äro i tillfälle att tårblida.

Ole Moore är en annan norsk, som äger ett stort och vackert hus på sin farm. Han kommer från Trondhjem. Kom till Dubuc 1904.

Arne Docken är också Hallingdal från N. D. och även han kom med den stora strömmen 1904. Han har stora söner, vilka driva på egen hand, nämligen Halvor och Albert.

Tellamarken, Norge, representeras av bröderna Tolletson, vilka kommo från Elvbo Lake, Minn. 1900.

Inom den norska kolonien finnes en kulturell förfärlighet, som nu bevisas av prästen i Atwater, A. G. Olson i Stockholm skötte ledningen från församlingens början. Den äger egen gravård, belägen strax norr ifrån Theodor Simle. Någon egentlig kyrka har det icke varit i socialt eller kyrkligt hänseende, beroende till största delen på att så många från till till an varit bosatta i själva byn och de andra ute på landet.

Norröna är väl representerad i alla norska hem och är mycket omtäkt. Såsom ett totaltryck kan sägas, att det land som såväl norskar som svenskar bebo i Dubuc, är det allra bästa med skog nog för husbehov och till skydd för vinden, lagom kuperat för att ge en omväxling. Grödan har aldrig slagit fel i detta distrikt, de ha varit bättre och sämre och i de flesta fall är den "bättre", d. v. s. över medelmåttan. Någon hälselov har man icke erfårit. För ett par år sedan gick en hälselov fram en fyra eller fem mil syd om det norska samlingscentret, men det var det närmaste man kommit i kontakt med hälselov. De fröst förkommer också sällan. Sex eller sju mil syd om samlingscentret ligger den vackra sjön Round Lake, där norskarna om sommaren tillbringa med svensk och annat folk. Fröja sig med fiske, rodd, kängspel och dans samt kaffe i det gröna. Yes, Dubuc är en happy place i en happy country och när mest norska förhållanden inträffa i prisläget skall Dubuc åter bli "God's own country".

Med skäl har jag benämnt Dubuc såsom "lilla Skandinavien". Sedan du hälsat på landsmännen i byn vill du gärna träffa dem, som bo utomkring. Man skall tala om för dig att de bo utefter sex mil syd från byn och de väljer därför vägen som går syd, strax öster om byn. Denna väg är gränsen mellan Norge och Sverige i Dubuc, alldeles som klara därhemma. På östra sidan bo svenskarna och på den västra bo norskarna och på sidorna finner du en enastaka norsk eller svensk som firar sitt hus. Sedan du åkt i fem mil kommer du till en farm på västra sidan av vägen, som utmärker sig för ett stort och praktiskt hus, vackert anlagt på en kulle. Här bor Theodor Simle med familj och hans moder. De härstamma från Valdres och kommo från N. D. 1903. Vi fara över gården och taga vägen väst om mil och vi träffa på Mrs. Herbrand Simle och hennes söder och döttrar. Herbrand Simle, som avled förra året var farbror till Theodor. Nu skötes farmen av en av sönerna under moderns övervakning och allt går bra.

Sonen Julius driver egen farm syd-väst från hemmet och har här byggt sig ett litet drökhus, dit han förpassat Kate Talbot som sin äkta hustru. En annan son, Oliver, dog av ett vådskott i var. Även hans var gift och hustru var en av Norskås i Percival döttrar.

Ole Venas är en Hallingdal från N. D. och Dubuc sedan 1904. Han kom till Staterna i början av allitio-talet.

G. Smulan härstammar från Trondhjemstrakten, varifrån hans emigrerade 1893 till N. D. Till Dubuc kom han 1904 då han där tog upp honom, liksom Venas. Familjen Smulan äger ett nytt praktiskt hus, vilket vi äro i tillfälle att tårblida.

Ole Moore är en annan norsk, som äger ett stort och vackert hus på sin farm. Han kommer från Trondhjem. Kom till Dubuc 1904.

Arne Docken är också Hallingdal från N. D. och även han kom med den stora strömmen 1904. Han har stora söner, vilka driva på egen hand, nämligen Halvor och Albert.

Tellamarken, Norge, representeras av bröderna Tolletson, vilka kommo från Elvbo Lake, Minn. 1900.

Inom den norska kolonien finnes en kulturell förfärlighet, som nu bevisas av prästen i Atwater, A. G. Olson i Stockholm skötte ledningen från församlingens början. Den äger egen gravård, belägen strax norr ifrån Theodor Simle. Någon egentlig kyrka har det icke varit i socialt eller kyrkligt hänseende, beroende till största delen på att så många från till till an varit bosatta i själva byn och de andra ute på landet.

Norröna är väl representerad i alla norska hem och är mycket omtäkt. Såsom ett totaltryck kan sägas, att det land som såväl norskar som svenskar bebo i Dubuc, är det allra bästa med skog nog för husbehov och till skydd för vinden, lagom kuperat för att ge en omväxling. Grödan har aldrig slagit fel i detta distrikt, de ha varit bättre och sämre och i de flesta fall är den "bättre", d. v. s. över medelmåttan. Någon hälselov har man icke erfårit. För ett par år sedan gick en hälselov fram en fyra eller fem mil syd om det norska samlingscentret, men det var det närmaste man kommit i kontakt med hälselov. De fröst förkommer också sällan. Sex eller sju mil syd om samlingscentret ligger den vackra sjön Round Lake, där norskarna om sommaren tillbringa med svensk och annat folk. Fröja sig med fiske, rodd, kängspel och dans samt kaffe i det gröna. Yes, Dubuc är en happy place i en happy country och när mest norska förhållanden inträffa i prisläget skall Dubuc åter bli "God's own country".

Med skäl har jag benämnt Dubuc såsom "lilla Skandinavien". Sedan du hälsat på landsmännen i byn vill du gärna träffa dem, som bo utomkring. Man skall tala om för dig att de bo utefter sex mil syd från byn och de väljer därför vägen som går syd, strax öster om byn. Denna väg är gränsen mellan Norge och Sverige i Dubuc, alldeles som klara därhemma. På östra sidan bo svenskarna och på den västra bo norskarna och på sidorna finner du en enastaka norsk eller svensk som firar sitt hus. Sedan du åkt i fem mil kommer du till en farm på västra sidan av vägen, som utmärker sig för ett stort och praktiskt hus, vackert anlagt på en kulle. Här bor Theodor Simle med familj och hans moder. De härstamma från Valdres och kommo från N. D. 1903. Vi fara över gården och taga vägen väst om mil och vi träffa på Mrs. Herbrand Simle och hennes söder och döttrar. Herbrand Simle, som avled förra året var farbror till Theodor. Nu skötes farmen av en av sönerna under moderns övervakning och allt går bra.

Sonen Julius driver egen farm syd-väst från hemmet och har här byggt sig ett litet drökhus, dit han förpassat Kate Talbot som sin äkta hustru. En annan son, Oliver, dog av ett vådskott i var. Även hans var gift och hustru var en av Norskås i Percival döttrar.

Ole Venas är en Hallingdal från N. D. och Dubuc sedan 1904. Han kom till Staterna i början av allitio-talet.

G. Smulan härstammar från Trondhjemstrakten, varifrån hans emigrerade 1893 till N. D. Till Dubuc kom han 1904 då han där tog upp honom, liksom Venas. Familjen Smulan äger ett nytt praktiskt hus, vilket vi äro i tillfälle att tårblida.

Ole Moore är en annan norsk, som äger ett stort och vackert hus på sin farm. Han kommer från Trondhjem. Kom till Dubuc 1904.

Arne Docken är också Hallingdal från N. D. och även han kom med den stora strömmen 1904. Han har stora söner, vilka driva på egen hand, nämligen Halvor och Albert.

Tellamarken, Norge, representeras av bröderna Tolletson, vilka kommo från Elvbo Lake, Minn. 1900.

Inom den norska kolonien finnes en kulturell förfärlighet, som nu bevisas av prästen i Atwater, A. G. Olson i Stockholm skötte ledningen från församlingens början. Den äger egen gravård, belägen strax norr ifrån Theodor Simle. Någon egentlig kyrka har det icke varit i socialt eller kyrkligt hänseende, beroende till största delen på att så många från till till an varit bosatta i själva byn och de andra ute på landet.

Norröna är väl representerad i alla norska hem och är mycket omtäkt. Såsom ett totaltryck kan sägas, att det land som såväl norskar som svenskar bebo i Dubuc, är det allra bästa med skog nog för husbehov och till skydd för vinden, lagom kuperat för att ge en omväxling. Grödan har aldrig slagit fel i detta distrikt, de ha varit bättre och sämre och i de flesta fall är den "bättre", d. v. s. över medelmåttan. Någon hälselov har man icke erfårit. För ett par år sedan gick en hälselov fram en